

2. Vsi pevci morajo biti točno ob 1 $\frac{1}{2}$ uri pri Sv. Ivanu v ondotni šoli, kder bode glavna pevska skušnja za skupne zборе. — Tisti pevec, ki se ne vdeleži te zadnje skušnje, ne bode smel peti v skupnem zboru.

3. Vsa dekleta in fantje, ki imajo vstopnico k plesu, morajo biti točno ob 2 uri popoldne na veselichnem prostoru in se predstavljati odboru; oprava obojih mora biti popolnoma čedna in strogo narodna.

4. Tisti fantje, ki se bodo hoteli vdeležiti telovadnega tekmovanja (kukanje) oglasiti se morajo pred začetkom veselice pri odbornikih, kateri bodo imeli nalogo nadzorovati ta oddelek veselice.

5. Deputacije iz drugih krajev so prošene, da se še pred veselico naznanijo odboru, kateri jim bode odmeril prostore.

6. Prav tako je prošena povabljena gospoda, da se prijavi pri onih odbornikih, ki bodo sprejemali goste pri glavnem vходу, kateri odborniki bodo dotičnim odkazali prostore v ograji, namenjene za take goste.

7. Za gospodo, ki nij bila posebno povabljena, napravljena je posebna tribuna; sedeži na tej privatni tribuni dobé se proti primernemu plačilu pri gostilničarju, gosp. Petru Miheliču pri Sv. Ivanu.

8. Odbor lepo prosi vrle okoličane, da se vdeležé v velikem številu te veselice; a dobro bi bilo, da bi prišla vsaka vas posebe v enem skupnem krdelu pod lastno zastavo in vodstvom prvih komunskih mož. — Dotični voditelji naj se predstavijo odboru, kateri bode odkazal prostor, na katerem bode stalo krdelo. Dobro bi bilo, da bi bila vsa ta krdela uže ob 2 $\frac{1}{2}$ na mestu, to je na travniku, kder bode veselica, ker kesneje se bode gnjelo ljudstvo iz mesta.

9. Sl. občinstvo je naproseno, da samo kolikor le mogoče mej seboj vzdržuje najlepši red, posebno pa, da ne bodo otroci in drugi radovedneži silili v ograjeni prostor in se plazili po raznih jarbolih in drugih stavbah. — Ograjeni prostor je namenjen samo za najvišjo gospodo, to je za predstavitelje raznih gosposk in uradov, za posebno imenitne in zaslužene privatne može, za deputacije iz daljnih krajev, za pevce, za godbo in za odbornike; nobeden drug ne sme v ta prostor, ker drugače nastal bi veliki nered.

Slavno občinstvo je naposled tudi naproseno, da natanjčno spolnuje naredbe odbornikov, ki so odgovorni za red, da pazi na opomine odbornikov in da se tem možem, ki so se za reč zadosti trudili, nikakor ne zoperstavlja. — Odborniki bodo imeli posebna znamenja (narodne kokarde) po katerih jih bode sl. občinstvo lahko poznalo.

10. Plesa se ne smejo vdeležiti drugi, nego oni, ki imajo ustopenje liste. Še le kesneje, ko bodo ti plesalci jenjali, (plesali bodo samo 4 komade) smejo vdeležiti se plesa tudi drugi, a vprašati bodo morali poprej za dovoljenje one odbornike, ki bodo nadzorovali ples.

11. Kedor se hoče vdeležiti skupne večerje, mora pred začetkom večerje pokazati dotični vstopni list onemu odborniku, ki bode reditelj pri skupni mizi.

12. Vsak pevec mora imeti izkaznico, katero mu izroči po dovršenem petji glavni pevovodja. — S to izkaznico, katero mora pokazati odborniku reditelju pevske mize, sme se vdeležiti večerje za pevce pripravljene.

Od natanjčnega izpolnjevanje teh točk mnogo je odvisen vspeh veselice, zato je pa se nadeja odbor, da se bodo potrudili vsi deležniki, natanjčno ravnati se po teh vodilih.

Odbor za ljudsko veselico
pri Sv. Ivanu.

Dopisi.

Livno, dne 20. aprila 1879.

Dne 7. t. meseca smo prišli zopet iz Glamoča sem v Livno. Velikonočne praznike sem toraj uže tukaj v Livni praznoval. Še nikdar niso tukajšni kristjani obhajali tako veličastno in imetnitno velikonočnih praznikov, kakor letos.

Pri božjem grobu, kateri je bil postavljen v tukajšnji samostanski cerkvi, bila je straža našega polka. To je bila škoda, da je bilo tako grdo vreme. Vedno je dež nagajal. Veliko saboto popoldne ob 6 uri oznanjevali so topovi s trdnjave vstajenje izveličarjevo. Vse je vrelo in se gnjetlo proti samostanu, da si je bilo deževno vreme. Turki pa so plaho gledali in poslušali, kaj grmenje topov pomenja, ter so jezui gledali in poslušali. Druga leta je bilo vse drugače, ker tukajšni kristjani si niso upali in tudi niso smeli očitno praznovati velikonočnih praznikov.

Drugo jutro, t. j. velikonočno nedelja, bile so vse ulice in hiše kristijanov in uradnike odičene z narodnimi in carskimi zastavami.

Ob osmi uri zjutraj nam je naš sto;nik Drennig vojskine svetinje delil.

Ob 10 uri smo bili v cerkvi pri maši, kjer je svirala godba našega polka in peli naši pevci. Nikdor še nisem videl tako druzega lepotečja pri dekletih, kakor na veliko nedeljo pri tukajšnih bosenskih dekletih in tudi ženah; vse je bilo skoraj v srebru, zlatu in svili.

Livno, dne 30. aprila 1879.

Vem da radi čitate, kako se nam tukaj v Livni godi. Tukaj Vam hočem na kratko popisati slovesnost sreberne poroke presvitlega našega cesarja in cesarice. Prosim zadovoljite se z malim.

Dne 24. aprila je bil za vse naše cesartvo slovesen dan. Uže dne 23. aprila ob 8 $\frac{1}{2}$ ure zvečer so začeli grmeti topovi s trdnjave: Velika Tabija; in pričela se je godba našega polka. Godba je šla po vseh večih ulicah mesta tako, da je ob 9 uri zvečer prišla zopet nazaj od kodar je šla.

Ta večer so se videla tu in tam razsvitljena okna.

Drugi dan ob 5 $\frac{1}{2}$ uri zjutraj se je zopet pričela godba ko prejšnji večer in tudi zdaj so grmeli topovi s poprej omenjene trdnjave. Vendar mislim da se zdaj Livničanom to grmenje ni tako strašno zdelo, ko pred sedmemi meseci, ko so z omenjene trdnjave turški topovi ognjene kroglice metali na naše vojake. Ob 10. uri je bila slovesna sv. maša v samostanski cerkvi, in ob 11 uri je bila maša pri starovercih v staroverški cerkvi.

Ljudje so bili opravljeni, ko v največjih praznikih, po vseh hišah so visele narodne in carske zastave. Iz oken so visele lepe prepoge raznoverstne barve. In to je bilo po vseh hišah, bodi si turških ali kristijanskih. Na oknih so bile zvečer v mnogih krajih izrezane čerke v debelem papirju in so za njimi luči gorele; vse mesto je bilo razsvitljeno, še celo po minaretih so bile luči.]

Vem da v Livni niso nikdar take srečnosti videli. Ob 8 $\frac{1}{2}$ ure zvečer se je zopet začela godba in pokanje topov ko prejšnji večer. Napisi, ktere sem omenil bili so raznoverstni n. pr. Bog živi Franjo Josipa I. Osvoboditelja našega od turškega sovraga i. t. d.

Jutri bo naša nova zastava, katero smo pred malo dnemi dobili, slovesno blagoslovljena. Ločiti se bomo morali od stare, ktera je tolikokrat naše kranjske fante v boj i zmago spremljala. Bog daj da tudi nova toliko slave dobi! F. B.

Na Proseku, dne 1. maja.

23. aprila zvečer ob solnčnem zahodu je veselo pritrkovanje naznanilo prebivalcem 25. obletnico cesarjeve poroke; grmeti so začeli tudi topiči razpostavljeni na „Golim vrhu“. Ko se je jelo mračiti, zažgan je bil velikanski Kres na bližnjem holmču, možnarji začeli so zopet pokati, rakete so švigale po zraku, bengalični ognji so razsvitjevali čarobno vso okolico, iz zvonika se je oglasilo zopet milo petje zvonov in razlegalo se v tiho noč. Vsa vas je bila ko bi trenol v lučih. Videlo se je tudi lepo število transparentov, posebno so se odlikovali transparenti na stanovanji deželnega poslanca g. Gorjupa, okrajnega zdravnika, na pošti in na kosarni c. k. finančne straže, izmed poslopij pa posebno poslopje državnega poslanca g. Nabergoja, postaja, šola, gostilne, prostori bralnega društva, farovž i. t. d., pri nekej hiši so celo pred hišo stoječo orehovo drevo tako lepo s luči povesili, da je imelo podobo velikega božičnega drevesa. Mej tem sta se zbrala pevska zbor Kontovelski in Proseški v prostorih bralnega društva. 12 mož pa je nosilo plamenice po trgu, v čegar sredini je gorela na visokem kolu velikanska plamenica. Pevci stopijo v kolobar in zadonela je „Hribarjeva“ kantata ko uvod cesarske pesmi in ko se zaslišijo prvi glasi cesarske pesmi, vsi se odkrijo in ko bi mignol, bil je ves trg v bengaličnih ognjih.

Po odpetih nekaterih pesmih se napotijo plameničarji in vse ljudstvo v Kontovelj, kder se je ponavljalo vse kakor v Proseku.

Omena vredno je, da se je vse v najlepšem redu vršilo, da nij bilo ni najmanjše nerednosti.

24. zjutraj je pritrkovanje in streljanje prebivalce iz spanja zbudilo. Ob 8 uri so se hiše se zastavami in preprogami po oknih odličile. Ob 9 je bila peta sv. maša v farnji cerkvi. Pela se je maša od Marzolla — Te Deum od Maška in Tantum ergo od Riccija — V deležili so se službe božje i okrajni načelnik; deželni poslanec g. Gorjup, c. k. poštar, vradniki železnični, c. k. žandarmerija, c. k. finančna straža, učenci in učenke se svojimi učitelji iu učiteljico, in veliko število družega ljudstva.

Večer se je sklenol s petjem, i bil je v resnici lep večer pri gosp. Nabergoji.

Ne smem zamolčati, da je ta slavnost pobratila obeh vasi mladino, ki je bila poprej v sporu, i tako ožje sklenola zvezo mej Kontoveljem i Prosekom v prihodnjo srečo tema vasema in vsej okolici.

Rodoljub.

V Skofji Loki, dne 3. maja.

Pisana Loka je res pokazala, pisana da je ob času slavnosti srebrne poroke Nju Veličanstev. Razsvitljava je bila kaj lepa, vsako oknice je imelo lučiče; nunski samostan je bil magično razsvitljen, pokazale so č. č. gospe, da znajo izgledno ceniti svečanost in narodnost, vihrale ste ponosno z samostanskega ozidja trobojna slovenska zastava in nje spremljevalka črnoramena.

G. J. Gašperin, vrl narodnjak, je tudi lepo okrasil svoje poslopje, z njegove hiše je ponosno vihrala slovenska trobojnica in pričala, da je tu naša zemlja in Slovenec v svoji hiši gospodar.

A. Gaber, po domače Finfar, je tudi imel lepe slovenske transparente, to je lepo, le da bi še dalje Tonček zvest ostal narodu in ne posnemal one soderge, ktera lastni narod zaničuje in grdi ter mu poštenje jemlje pri drugih narodih.

Na Kamnitniku je velikansk kres gorrel, Ljubnik pa je pomočil svojo glavo v Soro, da jo ohladi, ker so ga ogrevali nemški napisi od nekterih g. uradnikov. Bog ve, kako bi ti uradniki slovenske napise delali, da se Slovanom vremena zjasne?

Nek klobučar, po njegovem Hutmocher, tik zidanega mosta, imel je nemške transparente, rojen velikonemec v poljanskih hribih, z omiko stoji na visoki lestvi, lahko prevzame enajsto šolo na Vrhniku.

G. Dolenc je res odlična osoba v Loki, menda le zarad njega ptujci k nam zahajajo? — Ker uže o Dolencih govorim, naj omenim še drug eksemplar: V Stari Loki je nek človek, fin da ga nema para, sliši na ime J. Dolenc, ne zna pisati in ne brati ali vendar, ako bi kdo vprašal, če hoče profesuro na vsenučilišči, precej bi jo prevzel. Zato je pa tudi pokazal svojo modrost,

imel je nemški napis na svoji hiši; če ga je pa umel, tega menda še on ne ve, ker črk ne pozna.

Kritični politični pregled.

Velopomembno v notranjej politiki je cesarjevo zahvalno pismo, katero smo natisnoli na prvem mestu tega lista. Besede, katere cesar govori svojim narodom, tako so ljubeznjive, tako presrčne, da so se morale globoke vtisnoli v vsako čutno srce. Velevažne so vladarjeve besede, ko pravi, da smatra vse narode za svojo rodbino. Cesar želi tedaj, da se narodi mej sabo kakor bratje ljubijo, da uživajo vsi enake pravice. Te besede morajo biti tedaj vodilo vladajočim krogom v vseh državnih opravkih, vsem vradnikom od prve do zadnje vrste, vsem državnim i deželnim zastopom pri vsacem poslovanji. Te besede morajo biti podloga za resnično i stalno spravo mej raznimi narodi. Ako se to zgodi, potem nas čaka lepša bodočnost. — Državni zbor je potrdil finančno postavo za letošnje leto; le malo dni še in pojde vsaksebi; se razpišejo nove volitve i dobomo uove, in ako Bog hoče, boljše moči v državni zastop.

Pridejo li Čehi v prihodnji državni zbor, ali ne? o tem je še vedno pričkanje, nekateri pritrjujejo, drugi odrekujejo tako, da še nič gotovega nij. Tudi so v nasprotji poročila, ki govore, kako se grof Taaffe o tej zadevi vede. Nekateri časniki hote vedeti, da Taaffe zahteva od Čehov brez-pogojni vstop v državni zbor, drugi zoget trde, da dobodo obširne koncesije. Naj bo temu uže kakor koli, naša mišcl je, da Čehi najboljše store, ako stopijo v državni zbor, bodi s pogojem, ali brez njega, ker v državnem zboru gotovo najdejo najboljšo priliko za pridobitev narodnih pravic; saj ne bodo sami, ampak pridruži se jim brezdvomno močna stranka, ki bo povzdigovala svoj glas za vsako pravično stvar.

Madjari so kator vihar, naglo vladajo, kar ne kaže na dolgo vlado. Sklenoli so zopet posilno postavo, po kateri se mora vsak, kdor hodi v šolo na madjarskem globusu, učiti madjarskega jezika; s to postavo so si za korak približali — babilonskej zmešnjavi.

Bolgarska skupščina je soglasno izvolila za vladarja kneza Battemberga, 22-letnega častnika v nemškej vojski in sorodnika ruskega cesarja; za deželnega namestnika v Rumeliji pa je bil izvoljen Aleko paša Vogorides, prejšnji turški poslanec na Dunaji.

Stari Garibaldi se je zopet začel gibati. Sklical je v Rimu zbor, v katerem se je mej drugim govorilo tudi o nerešenih bratih v Trstu in Istri, katere avstrijski vojaci pobijajo!! Ne mislite, da je to laž, gola resnica je. Kresi okoli Trsta in v Istri 23. aprila t. l. so iredentovce moralično pobili in moralična smrt nij manj huda od telesne.

Domače stvari.

Slavnost srebrne poroke Nj. Veličanstev se je tudi po naši okolici navdušeno praznovala; skoro v vsaki fari se je sestavil odsek, ki je stvar dostojno vredil in izvršil posebno ste se o tem odlikovale Opčina, Prosek in Škednja. Na predvečer je bilo streljanje z možnarji, kresovi so goreli, pevski zbori prepevali in godba je igrala, bengalični ognji pa so daleč svetili in ljudstvo je bilo vse navdušeno od konca do konca vasi, ki je bila vsaka po moči razsvitjena.

Tudi bližnji naši sosedje so so skazali, posebno priljubljenja bližna Dolina, in skrajni Devin proti Furlaniji. V Dolini je bila stvar nepričakovano slovesna, ondodni g. dekan Jan ne zaostane nikdar, kadar gre za kako slavnost in domoljuben čin. Zato je tudi Dolina, ena izmej največjih županij v Istri, tako slovesno praznovala srebrno poroko Nju Veličanstev. G. dekan, županstvo in nevtrudljivi učitelji imajo o tej zadevi največje zasluge.

Devin pa, ki je mejnik Furlaniji, tudi ni zaostal in pokazal je, da je Slovenski narod tudi tam zaveden.

Mnogo kresov je gorelo na pečevji morskih bregov, vas in kneginje Hohenlohe grad bil je ves razsvitljen, bengalični ognji vjemali so se romantično z daljno svečavo v Trstu.

Nabrežine skoro nij treba omenjati, ker je uže znano po širokem svetu, da so nabrežinski rodoljubi vzor narodnosti sploh in za vsako rodoljubno podjetje jako vneti. Napravilo se je Nabrežini vse mogoče, da se je slavnost dostojno izvršila.

Nabrežini se ni še videla taka slavnost, kakor je bila ta dan. Na Krasu je hotela vsaka vas drugo prekositi, na vsacem griči je gorrel kres in povsod je bilo razsvitljeno; Kraševci so pokazali politično zrelost in udanost do svojega vladarja.

Volitev župana v Trstu. V saboto je bil izvoljen Dr. Angeli z 29. glasovi za župana; za prvega podžupana Dimer s 50 glasovi in za družega podžupana Defacis, zadnji je po rodu primorski Slovenec. Da se je tako vse izvršilo, to je bilo uže poprej videti; pri vsem tem ni laški aparat nič pridobil, ker sta Dimer in zlasti Defacis avstrijske stranke, ter ne bosta tako zanemarjala svoje dolžnosti. H krati je stari sovrage Slovanstva, g. Hermet, polaščeni Nemec, odstopil in položil svoj mandat, ker so ga začeli laški časniki hudo napadati.

Tržaški Slovenci se ga prav radi znebimo, ker je bil hud nasprotnik slovenščini.

Razširjenje mesta, preuredbe pri volitvah, palaščenje šol kolikor mogoče v okolici, in toliko drugih stvari, vse to je bilo njegovo delo.

Mestni zbor je imel v sredo sejo. Ko se je prebral zapisnik zadnje reje, naznanil je vladni komisar da Njegovo Veličanstvo ni potrdilo dr. Angela za župana v Trstu. Galerije so bile vse polne, kakor pri

županovej volitvi največ je bilo nižjega ljudstva, plačanega od krivonoscev starega in novega mesta. Pri županovej volitvi je bil velik krik, umazan enook je kričal še celo: „Viva nostro Garibaldi“; s tem je hotel dr. Angela povzdignoti, a danes je bilo vse tiho, srce jim je palo v hlače, enook je še drugo oko zatísnol, ker ni bilo povoda kričati. Potem so se volile delegacije; naši okoliški poslanci so malo zastopani; dr. Loser, ki je izvrsten strokovnjak v šolskih stvareh, bil je čisto prezrt.

Mi svetujemo okoliškim poslancem, naj zapusté desni klub, saj desni klub ni drugo, nego prikimovalec desničarjem.

Desni klub je limona, ktera se stiška, dokler je kaj v njej in potem strani vrže. Prvi napačni korak desnega kluba je bil nesrečni kompromis o verifikacijah, zdaj je drugi pri volitvah v delegacije, i tako pojde to dalje.

Okoličani najboljše store, ako stopijo iz desnega kluba, sami naj možate svoje stališče branijo, pa bodo častno svojo dolžnost spolnjevali.

Brzjav z Dunaja naznanja da dr. Angelija cesar za župana ni potrdil. Raznesla se je precej ta vest po vsem Trstu in v Izraelu je hrup nastal.

Vidi se iz tega, da je začela vendar vlada zadnji čas delati na to, da v Trstu laško drevo ne vzraste do nebes. Hermet, Angeli, to je velik udarec za laško stranko prvi se je moral odpovedati in drugi ni potrjen.

Slavnost srebrne poroke Njih Veličanstev pri sv. Ivanu se je morala zopet za jutranjo nedeljo odložiti zaradi močne burje.

Da se je slavnost odložila na lepo vreme, to je prav, mej tem so se naredile velikanske priprave, da boče mogoče slovesno pokazati, da smo tržaški Slovenci, če prav v teških razmerah in sitnem položji, vendar le marljivi, da nas ne straši ni trud ni žrtve.

Jutri pa, ako boče vreme ugodno, pridite vsi Slovenci k slavnosti; pevci so dobro izurjeni, tudi pevski general Hribar pride iz Gorice z odličnimi gospodi. Sokol počasti nas tudi. Svirale boste dve godbi, vojska in mestna, obe izvrstni.

Kako se spoštuje Slovenščina v Trstu, to smo zapazili na plakatih po voglih nabitih, na katerih je bila cesarjeva zahvala vsem avstrijskim narodom za udanost pokazano pri praznovanji srebrne poroke Nju Veličanstev. Uže zdrava pamet veleva, da bi se morale take izjave Njih Veličanstva v vseh deželnih jezikih objaviti, ali v Trstu je bila priobčena le v nemškem in laškem jeziku in bili smo Slovani popolnem prezirani.

Nečemo razpravljati, kak vtisk je napravilo tako preziranje, le omeniti hočemo, da se je mnogo odličnih narodnjakov pritožilo uredništvu in izreklo svojo nevoljo. V Trstu je gotovo desetkrat več Slovanov nego Nemcev in prava deželna jezika sta

slovanski in italijanski, vendar sl. vlada objavila Slovanom v Trstu zahvale Njih Veličanstva. Nekteri celo pravijo, da Slovanom ni treba znati o cesarjevi besedi. To jim mora zadostovati, da se vsako leto po voglih nabije v „slovenskem jeziku“, da jim je plačevati „davke“.

Naj visoka vlada izgledno dela v smislu § 19. drž. osnovnih postav ker tudi nam je zagotovljena naša narodnost in naš jezik, da ne bodo manjši uradi, ki uže tako o slovensčini slišati ne morejo, z italijanščino nas dolgočasili in mučili.

Če cesar sam zahteva, da se Njegova zahvala razglasi vsem narodom, tedaj gotovo nij bilo prav, da se je ta zahvala nam, Slovanom v Trstu, pridržala.

Avstrijski Lloyd v Trstu je imel svoj 50. občni zbor, pri katerem se je letni račun predložil. Dohodkov je bilo 4 milijone 622 tisoč 368 gl., vsak deležnik dobi na akcijo 27 gl. dividende.

Helgoland, naša vojna ladija, je minoli pondeljek odplula iz Trsta v Avstralijo k razstavi v Sidnej. Imela je obilo zabojev iz raznih dežel za razstavo. Pred odhodom je došlo mnogo odlične gospode iz Trsta na ladjo pozdravljat poveljnika in mu vošit srečno pot; ladja boče potrebovala 60 dni, da pride v določeni kraj.

Omeniti moramo, da boče Avstrija obilo zastopana na razstavi, zlasti Češka in Moravska, kar dela čast avstrijskim Slovanom.

Garibaldi in Tržačani. Poroča se iz Rima, do so bili neki tržaški sanjaci pri Garibaldiju, s katerim so se prav živahno pogovarjali, da se je zanje stari general jako zanimival in izrekel sočutje do Istranov, ktere so avstrijski vojaki posekali (!!) Rekel je tudi, da „ni pravi Italijan, kdor nema srca za „irredento“. Obečal je, da hoče vse žrtvovati. Prvi je začel nabirati en milijon frankov, da kupi orožje in oboroži vse Italijane, ki se bodo za svoje pravice borili.

Nekateri pobegli strahopetneži, ki so pred posetsvijo Bosne in Hercegovine iz straha iz Trsta pobegnoli, delajo na Laškem kakor bi zastopali Trst. Naš narod bi se sramoval takih junakov, ako bi iz Srbske ali Ruske vojske k nam prišli, pognali bi jih ko cigane. Dokler zastopa Trst, Goriško in Istro taka svojat, ne zdi se nam potrebno še metlje v roke vzeti.

Ako pa stari sanjač morda res v kakem zmedenem napadu svoje glave hoče priti s takimi junaki na našo zemljo, sprejmemo ga dostojno, do se ne povrne nikdar.

Naši Lahončiči so te dni razposlali mestnim poslancem in drugim odličnim osebam izdajsk list: „Italia irredenta“, v katerem kakor po navadi lažnjivo tožijo svojo sužnost pod Avstrijo. Kake otrobe so vezane v tem listu, to je smešno; poleg tega tudi skriven zbor Garibaldiju lahonsko svoje srce odkriva ter ga pozivlja, naj oprostí Tržačane!! kdo bi se temu ne smijal? vidno je da obstaja to skrivno društvo iz fantalinov

in pobajačev, podpiranih z denarji obrezanih lahonov brez domovine. Na vse ščujejo, le Slovincem prizanašajo; mislimo tudi da bi ne bilo dobro za lahone, ako bi ščuvali na Slovence, ki smo na svoji zemlji v lastni hiši. Iredenta postane ridenta za Trst in Istro, kakor je postala za Dalmacijo, vlada naj da nam orožje, pa hočemo sami odbiti vsak napad, ako bi kdaj strahopetci Laški poskusili. Ako jih srbi hrbet, naj le pridejo, mazila se ne boče manikalo.

Obesil se le nek 70. letni mož na vežna vrata, ko ni bilo žene doma, bil je uže dalj časa zmešan in zamišljen.

Ustrelil z vodo se je 17. letni kadet minoli teden v veliki vojašnici; družinske razmere so baje bile vzrok smrti, bil je Poljak.

Skrivnostno človeško glavo so potegnoli piloti v novi luki iz morja, viseli so ua njej ostanki kože in mesa, v čelustih sta bila le dva zoba in na čelu je bila vtisnena številka 177. To glavo so prenesli v mrtvaško kapelo k sv. Justu.

Zalogo o kusnega piva Reininghaus pri g. A. Dejaku mestnem svetovalcu v Trstu priporočamo vsem gostilničarjem po okolici, dobiva se v boteljah in sodčkih pri g. A. Dejaku junior (piazza S.ta Caterina). Pivo iz tovarne Reininghausove je okusno, čisto in ni preobloženo z nepotrebnimi spiriti, ampak zdravo i priljubno; vsako naročilo, bodi si v Trstu ali na zunaj, se točno izvrši po jako primerni ceni.

Književnost.

Knjiga „Franc Jožef“ v spomin petindvajsetletnice sreberne poroke Nj. Velič. se ravnokar razpošilja naročnikom na vse kraje. Posamezne knjige veljajo po 15 kr., 10 stane 1 gl. 40 kr., 50 pa 6 gl. 50 kr. in 100 — 12 gl. Knjiga je tako v ceno, da ne more bolj biti, to vé vsakdo, kateri je kedaj imel opraviti s tiskarijami. Naročuje se naj ceneje z denarno nakaznico in gg. naročniki naj blagovole tudi nekaj za poštnino priložiti, zato je pa knjiga pri večem številu nekoliko ceneje.

Gledé na to, da vsak narod v svojem jeziku rad bere življenje svojega vladarja in se zanimiva za svojo domovino, izdalo je slov. učit. društvo to knjigo, da pripomore, kolikor toliko, k svečanosti domovinskega praznika 24. aprila, tedaj pa tudi smemo pričakovati, da se boče taka knjiga širila med šolsko mladino, med slovensko ljudstvo, za to pa prosimo šolske oblasti, da priporočajo knjigo po sebi izročeni krogih; ob takem prazniku, kakor ima biti 24. aprila, padejo meje narodnosti in le jeden glas se ima slišati povsod: „Bog obvaruj, Bog ohrani nam cesarja, Avstrijo.“

Knjiga se dobiva pri Giontini-ju na velikem tergu, a tudi pri tiskarju Milicu na starem trgu, razpošilja pa knjigo tajnik slov. učit. društva M. Močnik, mestni učitelj, a tudi predsednik „Nar. šole“ Feliks Stegnar, učitelj.